

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

● 5(6)

MAI

1990 ●

EMA, Sinu juures on kodu! Sa oled kodusoojuse looja ja hoidja, kodukolde «hea haldjas». Kui oled olemas Sina — hea, armastav ema, on olemas ka turvaline, õnnelik kodu. Sinust sõltub palju.

Võib olemas olla ilus maja või korter, tore sisustus, kenasti kaetud toidulaud maitsvate roogadega. Kuid, kui kõige selle juures puudub armastava inimese lähedus, tunneb süda nii sageligi materiaalse kindlustatuse ja heaolu keskel end üksiku ja mahajäetuna. Asjade üliküllus ei korva kõige lähedasema inimese, hella ema armastust ja soojust.

Iga inimene soovib paika, kuhu minna rõõmu ja murega. Iga inimene tunneb end kaitstuna seal, kus teda mõistetakse sõnadetagi.

EMA, Sinu mõistev pilk, hoolitsev suhtumine, hellad sõnad — need teevad kodust tõelise, igatsetud paiga. Paiga, kuhu on julgus igal ajal tulla.

EMA, kui Sul on vahel raske, kui tunned, et enam ei suuda, vaata Jeesusele! Tema suudab! Temas on Sinugi abi ja tugevus. Jeesus on lubanud kanda kõiki koormaid ja lahendada kõiki probleeme,

olgu need kuidahes tühised võrreldes igavikuga. Kui Jeesus on Sinuga, EMA, siis on Sul eriline julgus vastu seista kõikidele vaenlase rünnakutele.

EMA, kui Sinu elus on esikohal Jeesus, siis on see kodu just kõige õnnelikum.

EMA, me palvetame Sinu pärast, et Su usk ei lõpeks, et Sul jätkuks naeratusi meile kõikidele veel pikaks ajaks! Palu Sinagi meie eest! Me kõik vajame Sind ja Sinu armastust!

MIRJE VÄHI

EMALE

Üks paik siin
päikese all
peab olema hell ja hele.
Üks paik
siin päikese all
jääb armsaks südamele.
See paik on kodukolde ääres,
ema juttude juures.
Sa alati võid sinna minna
õnnes kui ka mures.

Üks paik peab
jääma sulle
siis, kui pole lootust.
Üks paik peab
jääma sulle
keset ööd ja ootust.
See paik on kodukolde ääres,
ema käte juures.
Sa alati võid sinna minna
õnnes kui ka mures.

Üks paik peab
jääma sulle,
kui sa väsinud oled.
Üks paik peab jääma sulle,
kui sa kaugel tuleb.
See paik on kodukolde ääres,
ema silmade juures.
Sa alati võid sinna minna
õnnes kui ka mures.

Üks paik peab
jääma sulle,
kui sind ei mõisteta enam.
Üks paik peab
jääma sulle,
sulle peab jääma EMA!
See paik peab jääma
kodukolde ääres,
ema südame juures,
et alati võiks sinna minna
õnnes kui ka mures!

MIRJE VÄHI

EMA armastus on jumalik kingitus. Kui suur peab olema küll Jumala armastus, kui isegi selle ületab!

«Otsekui trööstiks ema, nõnda trööstin mina teid — ja teid trööstitakse Jeruusalemmas!» Js 66, 13

«Kas naine unustab oma lapsukese ega halasta oma ihuvilja peale? Ja kui nad unustaksid, siis mina ei unusta sind mitte! Vaata, ma olen sind märkinud oma peopesadesse» Js. 49, 15—16.

KEVADE JUTLUS

Mind äratasid linnud. Nende mitme-
häälese koori taustal kõlab üks kauge ku-
risev heli. Ta ei ole esiletükkiv, kuid
siiski otse kutsub end kuulama. Samas
kostub ta väikese trummi imekiire põri-
nana ja samas sulab kokku kevadise
hommiku kaugeks üminaks. Seal kuskil
sooserval nad tammuvad väikeid ringe
tehes maapinnal, kirevad sabad lehvikuna
laiali. Tedred.

Silm ei suuda kõike haarata ja kõrv
kuulda, mis toimub su ümber. Sa vaid ta-
jud midagi suurt ja erakordset...

Kevad ärkab! Elu ärkab! Hing ärkab!
Julgen täiesti kindlalt väita, et kevad
on sümbol. See on Jumala antud sümbol
pärast ülemaailmse veeputuse katastroo-
fi. Veeputuse lõppedes ütles Jumal nii:
«Niikaua kui püsib maa, ei lõpe külv ega
lõikus, külm ega kuum, suvi ega talv,
päev ega öö!» L. Ms. 8, 22

Enneveeputusaegne maailm ei tund-
nud sellist sesoonsust. Igihaljas loodus
ümbrises inimest. Nüüd aga peab aasta-
aegade ringkäik jutlust meist igapäevase
sünnist ja noorusest, elu eesmärkide
seadmises, küpsusest ja viljakandmisest,
viilestusest ja surmast. Mõtled inimesed
on seda suurepäraselt mõistnud ja talle-
tanud aastasadade jooksul mõtlemissi ja
ütlemisi sellel teemal.

Kevad on veel enam kui sünni ja al-
guse sümbol. Nagu sümbolitel ikka on
kevad ka teine ja mitte vähetähtis tä-
hendus. See on elu taastumine. Läbi sur-
ma ja külma talve, kus miljardeid hukku-
vad, toob kevad esile elu. Kui ahtakesed
peavad olema need raku kapillaarid, mis
ei lase pakasel moodustada neis asuvast
niiskusest rakke purustavaid jää kristal-
le. Miljonid taimed ja seemned puhkevad
uuesti elule. Inimest kutsutakse looduse
eeskujul tegema sama. Kõige peenetunde-
lisem osadus Jeesuse Kristusega tagab
uue elu igavesel elukevadel.

Jeesus ütles, et kitsas on värav ja aht-
ake tee, mis viib ellu, ja õnnis on see,
kes selle leiab ja valib.

«Mina olen ülestõusmine ja elu; kes
minusse usub, see elab, ehk ta küll sur-
reb! Ja igaüks, kes elab ja minusse usub,
see ei sure igavesti. Kas sa usud?» Jh.
11, 25, 26.

Võimas on looduse jutlus kontekstis
Kristuse elu ja ülestõusmisega!

«Ent kui Kristus mitte ei ole üles ärat-
atud, siis on meie jutlus tühine ja tühine
on ka teie usk. Aga nüüd on Kristus
surnuist üles äratatud ja on saanud es-
maseks nende seast, kes on läinud hinga-
ma. Sest nõnda nagu kõik surevad Aadam-
as, nõnda tehakse ka kõik elavaiks Kris-
tuses, aga igaüks oma järjekorras: esi-
mesena Kristus, selle järel Kristuse omad
tema tulemises.» I. Kr. 15, 14, 20, 23

Nende ja ka teiste salmide põhjal näe-
me lunastusplaani «sesoonsust» või «aas-
taegu» — iga asi omal ajal. «Äkitselt
ühe silmapilguga, viimse pasuna hüüdes.
Sest pasun hüüab ja surnud tõusevad üles
kadumatutena ja me muutume.» I. Kr. 15,
52.

Laula kevad ülestõusmise laulul Põ-
rista trummi ja las kõlavad pasunad!

VALDEK LÖHMUS

Kui te uurite, kus taevast asub, siis
leiate, et Pühakirja tekstid viitavad tae-
vale, mis asub taevastes, ja taevale, mis
asub maa peal. Johannese 14. peatükis
ütleb Jeesus: «Ma lähen teile aset valmis-
tama. Ja kui ma olen läinud ja teile ase-
me valmistanud, tulen ma jälle tagasi
ja võtan teid enese juurde.» Teine kirja-
koht ütleb, et meid «kistakse... Issandale
vastu üles õhku.» I. Ts. 4, 17.

Me veedame ühe perioodi taevaste
taevas. Me usume vastavalt Ilmutuse 20.
peatükile, et see kestab 1000 aastat ja et
selle 1000 taevaseveedetud aasta lõpul
tuuakse universumi pealinn Maale üle.
Nii langevad ütlused taeva kohta taevas-
tes ja taeva kohta maa peal kokku.

2. Peetruse 3. peatükk selgitab väga
hästi, et maa peal saab olema taevast,
mis kestab igavesti. Salmid 10–13:
«Issanda päev tuleb otsekui varas öösel.»
Pange tähele, siin ei öelda, et Issand tu-
leb otsekui varas öösel, vaid Issanda päev
tuleb otsekui varas öösel. Läheme nüüd
järgneva teksti juurde: «... mil taevad ra-
ginal hukkuvad ja maailma algained tulle
laostuvad ja ilmamaad ja kõik seal

KUI TAEVAS

tehtud töid ei leidu enam. Kui see nüüd
kõik nõnda laostub, missugused siis teie
peate olema pühas elus ja jumalakartu-
ses, oodates ja igatsedes Jumala päeva
tulekut, mille pärast taevad süüdatult
laostuvad ja maailma algained kuumuses
ära sulavad? Aga meie ootame tema töö-
tuse järgi uusi taevaid ja uut maad, kus
õigus elab!»

See on kirjeldus meie maa hävingust
ja uuestiloomisest. Sellel ajal saab Maast
universumi pealinn — taevast maa peal.

See on väga tõepärane pilt. Kui Jee-
sus ütles Johannese 14. peatükis: «Ma lä-
hen teile aset valmistama.» tähendab see
seda, et koht, mida ta taevast meile val-
mistab, on tõeline. Ta rääkis eluaseme-
test, mis imehästi sobivad hiidlinnaga ni-
mega Uus Jeruusalemm, mida Johannes
nägi. Vt. Ilm. 21, 2.

Ma sooviksin teiega jagada ühe
naise kirjutist, kellele, nagu näha, oli
Jeesus tõeline isik ja taevast tõeline loo-

Valel on vahel ka pikad jalad...

«Mina olen juba elanud,» kuulutab üks
ajalehe pealkiri. Kui uskuda ringküsittust,
on 30% kõigist sakslastest veendunud, et
nad on kord juba elanud. Selles vaates
nähtub kindlalt idamaise filosoofia ja re-
ligiooni tugev mõju. Soojaaistikute ja
ikebana kõrval võtame sageli üle ka ida-
maist tarkvara. Selles peitub aga veel
enamasti.

Igaüks meist on kunagi surmaga kok-
ku puutunud. Võibolla meie kõrvalt sai
kistud armas inimene. Seisame surnuaial
ja ei suuda seda kuidagi mõista. Iialgi ei
kuule enam tema mahedat häält, tema
naeru, tema kerget sammu trepil... Mul-
lapangad langevad kolinal kirstule ja me
küsim endalt: «Mis siis temaga nüüd on?
On see siis kõik, mis temast järele jää-
nud?» Et selline kokkuvõte on nii valuline,
nii hirmutav meid, siis otsime vastu-
seid, mis vähem valusad, vähem hirmuta-
vad. Sisimas on meil kõigil igatsus elule,
mis ei lõpe surmaga.

Mis kasu on aga heast, võibolla lohu-
tavast vastusest, kui see on ebaõige? Kas
me üldse teame mis on tõde? Peaks küsi-
ma kelleltki, kes on kompetentne nendes
küsimustes. Kas tunnete kedagi, kes on
surnud ja hiljem jälle elavaks saanud?

ASJATUNDLIKUS. Mina tunnen
ühte! Piibel räägib Jeesusest. Loojast Ju-
malast, kellest lähtub kogu elu ja kes
ise kõik olemasolu sügavused läbi elanud,
surm kaasa arvatud. Seepärast suudab
vaid Tema anda usaldusväärse vastuse
küsimusele: «Missuguses teadvusastmes
on surnud? Mida nad tunnetavad?» Ju-
malal olid oma käskjalad, keda Ta infor-
meeris tähtsates küsimustes. Tark Saalo-
mon ütles oma raamatus surnute seisus-
korra kohta järgmist: «Surnud ei tea
enam midagi... (neil pole millegagi osa-
dust), mis päikese all sünnib.» Kg 9, 5, 6
Paljud teised Piibli salmid toetavad seda
mõtet. Tähendab surnuil pole enam tead-
vust. Nende eluvaim — eluandev õhk —
läks suremisel Jumala juurde tagasi, sa-
muti ka loomade eluõhk. Ihu kõduneb ja
laguneb, saab mullaks. Kuid see ei tähenda
mitte sugugi, et Jumal on inimese
unustanud. Looja ei unusta kedagi.

SURM POLE LÖPP. Ohel päeval
Jumal kutsus tagasi ellu kõik inimesed.
Igaüks peab Jumala ees vastust andma.
Meie eluaruanne näitab, kuidas oleme ka-
sutanud oma «prooviaega».

Jaa, te loete õigesti — prooviaeg. Meie

60 või 70 aastat pakuvad meile küllalda-
selt võimalusi otsustamiseks — kas ta-
han ma elada või olla surnud. «Minult pole
eelnevalt keegi küsinud, kas ma üldse
elada tahan.» protesteerivad mõned. Tões-
ti, valida saab vaid siis, kui teatakse alter-
natiive. Meie sinne elunatuke annab meile
eelmaitses tegelekust elust, elust Jumala
kava kohaselt. Mitte Jumala, vaid kellegi
teise õhutusel austasid inimesed «Maa
eksperimenti». Selle eksperimendi juures
on tegemist küsimusega: «Ons elu ole-
nev teatud kindlatest seaduspärasustest?
Või võib igaüks teha, mida ta soovib?»

Alles siis, kui eksperimendi tulemused
on selgunud, saab Jumal teostada oma
algse plaani. Vastus on täna ilmselge!
«Kalad surevad tummalt, kui mürk neid
hävibab.» ütleb üks laulusalm. Saastatud
jõed, haiged puud, laastatud maastikud
manitsevad meid seda eksperimendi juba
katkestama, sest see on ju surmav!

EBAOIGE START PARADIISIS. Kuidas see tegelikult algas? Esi-
teks oli olemas terve maailm, täiuslik
igas suhtes. Taimed, loomad ja inimesed
elasid rõõmsalt ja sõbralikult koos. Ini-
mestele oli tehtud ülesandeks maailma
harida ja hoida. Paradiisi aias kesksel ko-
hal olid kaks puud. Elupuud tähistas meie
vanavanavanemate head sõprust Loojaga.
Kes sellest puust söi, näitas oma usta-
vust Jumalale ja samaaegselt ka alluvust
loodusseadustele, mille ülim reegel oli
«armastus». Nad usaldasid Jumalat. Ta
oli nende Opetaja, neid suunav Eeskuju,
nende parim Seltsimees. Kõik, mida nad
omasid, tuli Temalt. Ta oli ju oma käte-
ga neid maa elementidest voolinud. Ta
oli neisse otsekui suudlusega puhunud
eluandva õhu. Ta armastas neid — nemad
armastasid Teda. Nad olid igati õnneli-
kud.

See oleks võinud nõnda edasi kesta,
kui seal poleks olnud veel ühte erilist
puud — alternatiivi! Jumal ütles: «Kui
te sellest sööte, te surete.» Kõigist teis-
test puudest võisid nad võtta ja süüa nii
palju kui soovisid, kuid selle puu eest neid
hoiati.

Möödusid päevad, nädalad või kuud,
kuni Eeva uudishimust aetuna enam vas-
tute ei pidanud. Surmapuul oli keegi. Lut-
sifer, Piiblis nimetatud ka pealekaebajaks
(saatan) ehk kurat (segadusetekitaja),
oli olnud Jumala loodolevuste hulgas kõi-
ge võimsam ja ilusam. See auline ingel-

AS TULEB MAA PEALE

kus.

«Taevas. Ma olen sellest paigast huvitatud, sest ma olen üle 65 aasta hoidnud tõelist õigust tükikesele sealsest varandusest. Ma ei ostanud seda, see anti mulle ilma rahata ja ilma hinnata. Suur Annetaja ostis selle mulle tohutu ohvriga. Ma ei hoiu seda, et sellega spekuloida, sest sellist õigust ei saa kellelegi üle anda. Ja see pole tühi maatumk. Rohkem kui pool sajandit on universumi suurim Arhitekt ja Ehitaja ehitanud mulle kodu. See ei muutu kunagi vanaks. Termiidid ei saa õonestada tema vundamenti, sest ta on rajatud igavesele Kaljule. Tuli ei saa teda hävitada, veed ei saa teda ära uhtuda. Ustele ei panda seal kunagi lukke ega riive, sest vargad ja röövliid ei või iial pääseda sinna, kus mu maja asub. Ta on täielik ja valmis mind vastu võtma, et ma võiksin seal rahu, väljatõstmise hirmuta, igavesti elada.

Minu praeguse kodu ja selle kodu va-

hel, kuhu ma varsti rändan, võib olla tihedate varjude org. Kui ma ei saa jõuda oma koju selles linnas muidu, kui läbi selle tumedate varjude oru, siis ometi ma ei karda, sest minu parim sõber läks sellest orust läbi juba kaua aega tagasi ja hajutas kogu selle sünguse. Ta on olnud minu kõrval igas olukorras sellest ajast peale, kui me 65 aastat tagasi tuttavaks saime ja mul on Tema kirjalik lubadus mind mitte iialgi maha jätta või unustada. Kui ma käin, on Tema mu kõrval ja kui Tema minuga on, ei kaota ma selles orus oma teed. Minu piletil taevasse pole kuupäeva, see ei luba sõita tagasi ega võimalda kaasa võtta pagasit.

Kujutage ette, te astute kaldale ja leiute, et see on taevast, te võtate kellegi käe ja see on Jumala käsi, te hingate uut õhku — see on taevane õhk, te tunnete ennast läis elujõudu ja avastate, et see on surematust, te olete tormist ja marust jõudnud ennetundmata rahusse, te ärkate

ja näete, et olete lõpuks kodus.»

Mõelgem nüüd tegevusele taevast ja Jumala rahva uuel maal. Jeesus teab, et inimesed ei saa olla õnnelikud, kui nad ei tegutse. Võib-olla mõned kahtlevad selles! (Kui ma vennaga kolledžis käisin, olin ma ühel päeval nii väsinud, et ma ütlesin, et ma tahaksin minna voodisse ja magada terve nädala. Justnagu minu soov viitas mürdus tollel päeval hüppe ajal minu teivas ja ma kukkusin pea peale. Arst ütles: «Jääge nädalaks ajaks voodisse.» Mina suutsin vastu pidada ainult pool päeva!)

Kui te lähete puhkusele ja mõtlete oma asemele moskiitovõrgu peale tõmmata ja kogu aeg magada, siis juba esimesel öhtupoolikul puhastate te autoratuste ilukilpe või ehitate parve või paisutate oja. Tavaliselt planeerime me suvepuhkuse esimesel päeval magada lõunani, kuid ikka tõusime koos päikesega ja mõtleme, mida tegema hakata. Inimesed ei ole õnnelikud, kui nad ei tegutse. Muidugi, kui pinge on liiga suur, me väsim. Kuid Jeesus teab, et inimesed leiavad (Järg 4. lk.)

vürst oli ebaausalt kasutanud oma vabadust mõelda, valida ja armastada. Ta hakkas mõtlema ainult enesele otsides omakasu. Ta suunas oma armastuse vaid enesele. Haavunud uhkus ja taltsutamatu võimuiha kasvasid temas ja ajasid ta viimaks vastuhakule oma Looja vastu. Üks kolmandik kõigist inglitest oli tema poolel ja läksid ühes temaga, kui teda Jumala lähedusest ära aeti.

Loomulikult ei tahtnud Lutsifer seda nii avalikult välja öelda, kui ta pahaaimamatult Eevat hea ja kurjatundmise puu all seismas nägi. Ta otsis pooldajaid. Kui tal õnnestuks inimesi meeletada Jumala vastu, et nad kuulaks rohkem teda kui oma Loojat, oleks tal pinnedil Maa hea piirkond kus võiks teostada oma plaane. **USALDUSKÜSIMUS.** Et inimesi eksitada, pidi ta purustama usalduse Loojasse Jumalasse. Valed ja intriigid abil saavutas ta eesmärgi. Te ei sure mingil juhul! lasi ta maal nõiduslikult hüüda. «Teie saate olema kui Jumal!»

Kaks tohutut valet, mida kasutatakse tänaseni. Kõikides religioonides on inimesi, kes usuvad inimhinge surematust. Ka paljud kristlased usuvad seda, kuigi Piibel selgelt ja arusaadavalt näitab, et ainult Jumal on surematu. Kogu loodus — kaasa arvatud inglid ja inimesed — on elu saanud Jumalalt. Meie kõik oleme Tema mast olenevad. Meie oleme igas suhtes sõltuvad Loojast Jumalast, kas me seda tunnustame või mitte.

Kas selline sõltuvus ängistab teid? Või annab see kindla turvatunde, nii nagu laps seda tunneb ema süles? Meie ise võime seda tunnet suunata oma otsustamisvõimega. Kas sooviksite kõikvähelist universumi Loojat endale sõbraks, isaks? **MEISTERVALETAJA.** Ta on seda osavalt teinud. Ühtesid püüab ta silmusega «uskumatus».

Teised siplevad «ebaesus» lõksus. Neile on sisendatud, et inimhinge oleval surematu. «Kui ihu sureb,» nii öeldakse, «lendab hing nõorsirgelt üles taevasse.» Või satub ta puhastustulle, kus teda tulekuumusega piinatakse ja puhastatakse. Võibolla edaspidi on võimalus ka taevasse saada. Päriskurjad saadetakse loomulikult «põrgusse». Põrgu all kujutatakse ette paika maakera sisemuses, kus saatan ühes oma abilistega, deemonitega, õnnetu inimhinge sikutavad-sakutavad ja seda läbi igaviku!

MIS ON TÕDE?

Paljud noored küsivad sellist usuõpetust õppides: «Milleks on siis viimisel päeval

veel üldse vaja viimsepäevakohut? Ja milks on siis veel ihu ülestõusmine? Kas ei võiks hinge kohe taevasse jätta? Miks peab ta jälle tagasi ihusse tulema?» Siis rahustatakse neid tühiste fraasidega. Selliseid küsimusi peetakse ebameeldivaiks.

Pole siis ime, et nii palju noored kui ka vanemad inimesed kristlusele selja pööravad ning eelistavad teisi ilmavaateid. Sadistlikud ja ebaloogilised tõekspidamised on kristlikesse usundesse hiilunud. Neil on armetult vähe tegemist sellega, mida Piibel meile ütleb. Kuna me sageli võtame usaldavalt ja kontrollimata omaks teiste arvamusi, siis on Jumala vaenlane suutnud oma valesid kuni tänaseni rahva hulgas säilitada.

Ta sätib oma valed leinavate inimeste lähedusse ja sosistab neile võimalusest

oma surnud sugulase või sõbraga kontakti astuda. Petvalt sarnaselt matkitakse «sealtpoolt» saabunu hääl ja välimus. Saatana trikivarud on suured. Me ei tohi usaldada oma silmi-kõrvu. Me peame selliseid ilmutusi või «vaimesinemisi» kriitiliselt uurima.

Surma kohta on palju valesid, aga ainult üks tõde. Ma parem usun seda ÜHTE, kes oli surnud ja on jälle elav — **Jeesus Kristus.** Tema sõna on mulle otsustavalt suunav. Ma parem usun Piibli Sõna, mis on läbi aastasadade ja igal ajal osutunud usaldusväärseks — olgu siis need tuleviku kuulutused või probleemlahendused. Piiblis leiame tõe, tõe elu ja surma kohta.

SYLVIA RENZ

«Stimme der Hoffnung» 11, 1989.

PALUN KONTROLLIGE!

JUMALA SÕNA

Kui te keelatud puust sööte, peate surema. 1. Ms 2, 16, 17

Patu palk on surm, aga Jumala armuand on igavene elu Kristuses Jeesuses. Rm 6, 23

Surnud on teadvusetud. Krg 9, 5, 6

Inimesest sai elava õhu läbi «elav hing». 1. Ms 2, 7

Inimesel on üks elu proovi-ajaks; viimisel päeval äratakse ta, et Jumala ees vastust anda. Siis saab ta «tasu» oma tegude kohaselt. Iim 20, 11—15. Hbr 9, 27 2. Kr 5, 10

Kõik inimesed äratakse üles Jeesuse Kristuse poolt. Kes on otsustanud elu kasuks saab uue ihu, kadumatu ihu. Kes pole aga sõbrunenud eluandja Jeesusega ja astub üle loomisseadusest, armastuse käsust, sellelt võetakse elu: ta hukub Jumala hävitustules. 1. Kr 15, 42—46; 1. Ts 4, 13—18; Iim 20, 4, 5

Kes otsib kontakti surnute küsitajaga, läheb Saatana valedesse võrku. Ta satub kurjade inglite võimu alla, kes Jumalat ja maailma vihkavad. Seepärast on Jumal keelanud igasuguse okultistliku tegevuse — seda meie endi kasuks. 5. Ms 18, 9—14; Ap 13, 6; 16, 16—18; 19, 19.

SAATANA VALED

Te ei sure mingil juhul. 1. Ms 3, 4

Kui te sest puust sööte — seega Jumalale sõnakuulmatud olete — «saate Jumala sarnaseks». 1. Ms 3, 5

Surnud võivad ilmuda ja tuleviku ennustada. 1. Sm 18, 15, 19

Inimene omab surematut hinge, kes end ihust lahutada võib.

Inimene elab ikka ja jälle uue kujuna (reinkarnatsioon).

Surnute hinged on taevast, hõljuvad maa peal ringi ehk on puhastustules või igavesti põleva põrgu piinades.

Informatsioon müstilistest nähtustest, nägemustest, ilmingutest või spiritistlike meediumide ennustamine, selgetnägemine, kaardipanemine, horoskoopide selgitused, pendeldamine ja muu taoline tegevus — aitavad inimesel oma soove teostada ja annavad tagajärge ja õnne.

Kes usub ja keda ristitakse

(Algus «Koidutähes» jaanuaris)

Kristlasele on omane leida vastus kõigile probleemidele Kristuse elust ja õpetusest. Tema õpetuste autoriteetsus tuleb Tema isik. Kõikesuutlikkusest ja sügavast armastusest inimese vastu, mida kujukalt näitab surm Kolgatal ja ülestõusmine.

Paulus kirjutab muret tundes kaas-kristlaste pärast, kes rajavad oma usu- aluse inimvõimete tunnetuse pagasile. «Aga mina kardan, et nõnda nagu madu peitis Eevat oma kavalusega, vahest teigi mõttet rikutakse ja need loobuvad siirast meelest ja kasinusest Kristuse suhtes.» 2 Kr 11,3

Lutsiferi petmise arsenalis on valesid, mida ei saa paljastada inimliku metoodi- kaga, vaid ainult usu kaudu Jeesuse Kris- tuse õpetuste tõesusse. See on Lutsiferi väide Eevale — «teie ei sure» (1. Ms 3,4. Paljude erinevate variatsioonidega on see väide leidnud tee ka kirikusse. Lutsiferil, nähtamatu maailma esindajal, on suhteli- selt kerge esineda kellena tahes maailmas elanud inimestest. Ta on ju neid kõiki tundnud. Teab ka nende elusaladusi. Nii on ta võimeline üllatama ja uskuma pa- nema, et on võimalik mingi elu või tead- vus pärast surma. Seepärast on järgmi- sed punktid vägagi kaalukad. Püüdke hästi süveneda neisse Piibli tekstidesse.

10 «El üks on surematu...» 1 Tm Jumalal üks on surematu. «Kel- 6,16 Maisel inimesel on patune ja surelik olemus. Igavene elu on Jumala and usu läbi Kristusesse. Rm 6,23 «Kellel on Poeg, sellel on elu.» 1 Jh. 5,12 Surematu antakse õigetele Jeesuse Kristuse teisel tulemisel, kus õiged surnud äratatakse haudadest ja õiged elavad muudetakse, et Issandaga kohtuda. Alles siis saavad need, keda on arvatud ustavateks, «riietatud surematusega»

11 Inimese seisund surmas on tead- vusetu. Kõik inimesed, olgu head või kurjad, jäävad hauda surmast ülestõus- miseni. «Sest elavad teavad, et nad pea- vad surema, aga surnud ei tea enam mi- dagi ja neil pole enam palka, sest mäles- tus neist ununeb! Niihästi nende armas- tus kui viha, samuti nende armukadedus- ki, on ammu kadunud ja neil ei ole iial- gi enam osa kõigest sellest, mis päikesel all sünnib.» Kp. 9,5,6

12 On tulemas õigete ülestõusmine ja ja ka õelate ülestõusmine. Õigete ülestõusmine toimub Kristuse tei- sel tulemisel. Õelate ülestõusmine toimub tuhat aastat hiljem tuhandeaastase aja- stu lõpul. «... sest tuleb tund, mil kõik, kes haudades, kuulevad tema häält ning tulevad välja need, kes on teinud head, elu ülestõusmiseks, aga kes on teinud hal- ba, hukkamõistmise ülestõusmiseks.» Jh. 5,28,29. «Aga ma ei taha, et teil, vennad, oleks teadmata nende järg, kes on läi- nud magama, et teiegi ei läheks nõnda kurvaks nagu teised, kellel ei ole lootust. Sest kui me usume, et Jeesus on surnud ning üles tõusnud, nõnda ka Jumal toob esile Jeesuse kaudu need, kes ühes tema- ga on läinud magama. Sest seda me üt- leme teile Issanda sõnaga, et meie, kes elame ja üle jääme Issanda tulemiseni, ei jõua mitte ette neist, kes on läinud magama; sest et Issand ise tuleb taevast alla sõjahüüga, peaingli hääle ning Ju- mala pasunaga, ja Kristuses surnud tõu- sevad üles esmalt; selle järele kistakse meid, kes elame ja üle jääme, ühtlasi nen- dega pilvede peal Issandale vastu üles õhku, ja saame olla ikka ühes Issandaga. Kinnitage nüüd üksteist nende sõnade- ga!» 1 Ts 4,13—18

«Aga muud surnud ei elustunud mit- te, kuni need tuhat aastat otsa saavad. See on esimene ülestõusmine. Onnis ja

püha on see, kellel on osa esimesest üles- tõusmisest; nende üle ei ole teisel surmal meelevalda, vaid nad peavad olema Ju- mala ja Kristuse preestrid ja valitsema kuninglikult ühes temaga need tuhat aastat.» Ja kui need tuhat aastat täis saavad, siis lastakse saatan lahti oma vangist. Ja ta läheb eksitama rahvaid, kes elavad ilmamaa neljas nurgas, Gooti ja Maagoogi, neid sõtta koguma. Nende arv on na- gu mereäärne liiv! Ja nad tulid üles il- mamaa lagendikule ja piirasid ümber pü- hade leeri ja armastatud linna. Siis lan- ges tuli taevast maha ja sõi nad ära! Ja kurat, kes neid eksitas, heideti tule ja väavli järve, kus on ka metsaline vale- prohvet.» Ilm. 20, 5—10

13 Meeleparandamatud, kaasaarvatud saatan, patu algataja, hukkuvad viimsepäeva tules, nagu poleks need üldse olnud. Nii puhastatakse Juma- la universum patust ja patustest. «Sest patu palk on surm, aga Jumala armuand on igavene elu Kristuses Jeesuses, meie Issandas!» Rm 6,23

«Sest vaata, päev tuleb, põlev nagu ahi, ja kõik ülbed ja kõik, kes pattu tee- vad, on nagu kõrred! Ja see päev, mis tuleb, põletab nad, ütleb vägede Jehoova, ega jäta neile ei juurt ega oksa! Aga teile, kes te mu nime kardate, tõuseb õiguse päike ja paranemine tema tiibade all! Te lähete siis välja ja lööte kepsu nagu nuum- vasikad! Ja te tallate õelaid, sest need saavad põrmuks teie jalataldade all sel päeval, mille ma valmistan, ütleb vägede Jehoova!» Ml 3,19—21

«Ja nad tulid üles ilmamaa lagendi- kule ja piirasid ümber pühade leeri ja armastatud linna. Siis langes tuli taevast maha ja sõi nad ära! Ja kurat, kes neid eksitas heideti tule ja väavli järve.» Ilm 20,9,10

«Sest nõnda nagu te olete joonud mu pühal mäel, nõnda peavad kõik rahvad alati jooma: nad joovad ja rüüpavad, ja siis on, nagu ei oleks neid olnudki! Oh 16.

ÜKS TORE KOHTUMINE...

Oli 25. märts, pühapäev. Põltsamaa kirik oli saginat täis — oodati külalisi Paideist ja Türiilt. Pidi korraldatama nen- de linnade pühapäevakooli laste ja meie Põltsamaa laste ühine kontsert.

Väikesest köögist kostis igasuguseid hääli — taldrikute kolinat, nugade kõl- ksumist ja «perenaiste» hääli. Seda kõike saatis pidev vee solin, sest mina olin en- dale just noaga sõrme lõiganud ja pidin nüüd oma verist näppu plaastri puudumi- se tõttu külma vee all hoidma.

Varsti hakkasid meie külalised ilmu- ma. Kõige enne saabus üks noorhärna, kes valmistas meile kõigile «peavalu» sellega, et tal oli särgil käisenoop eest ära (ta- gasi õmbles ta selle õnneks ise).

Kella kolmveerand kaheteistkümneks (päeval!) olidki kõik meie külalised pä- ral. Kokku oli neid 25 — vanuses 9—50.

Kell 12.30 algas kontsert. Kirikuruum oli rahvas täis. Türikad-paidekad olid et- te valmistanud toreid ja küllaltki pika kava. Minule meeldis kõige rohkem «Kõ- nelus seljakotis», kus omavahel vestlesid

ajaleht ja Piibel. Suur osa selle kõneluse õnnestumisel oli muidugi ilmekal lugemi- sel. Helin, Helerin ja Carmen lugesid tões- ti väga hästi!

Pärast kontserti mindi kõrvalruumi, kus algas tutvustamine. Saime teada oma «kolleegide» nimed, vanused ja selle, kus keegi õpib või töötab. Minu meelest on väga tore kui pühapäevakoolis käib nii palju erineva vanusega inimesi — noorim käib III klassis vanim pühapäevakooli õpilane ütles oma vanuseks 5×7.

Seejärel tuli päeva see osa, mis meie perenaistele kõige rohkem pabistamise ai- net andsid — lõunasöök. Aga kõik läks vist hästi. Keegi minu teada kaebamas ei käinud ega toidumürgitust ei saanud.

Peale lõunat hakkasid meie külalised kahjuks lahkuma, aga nad lubasid peagi tagasi tulla.

Pärast kuulsin kedagi ütlevat: «Oli üks tore kohtumine.» Kindlasti loodame me kõik, et selliseid kohtumisi tuleks veel ja veel.

SIGNE VALK

KUI TAEVAS...

(Algus 2. lk.)

oma eluie mõtte siis, kui nad teevad mi- dagi, mida neile meeldib teha. Ta on hoolitsenud selle eest, et inimesed saak- sid taevas midagi teha

Jesaja 64. peatükk kirjeldab seda: «Mina rõõmutsen Jeruusalemma pärast ja tunnen rõõmu oma rahvast; seal ei ole enam kuulda nutu- ega hädakisahääli!» Nad ehitavad kodasid ja elavad neis, ist- tutavad viinamägesid ja söövad nende vilja! Nad ei ehita teistele elamiseks, ei istuta teistele söömiseks, sest mu rahva eluiga on otseki puu eluiga ja mu vali- tud kasutavad ise oma käte tööd! Nad ei näe asjata vaeva ega sünnita kokkumi- seks, sest nad on Jehoova õnnistatud su- gu ja ühes nendega nende võsud!»

Reaalne koht, kus me ehitame maju, istutame viinamägesid, kujundame aedu — taevas on teoinimeste jaoks. Jumal teab, et me vajame tegemist. Ta teadis seda Eedeni aias. Ta pani Aadama ja Eeva aeda ja andis neile ülesande selle eest hoolitseda.

Morris L. Venden'i raamatust «Common Ground» tõlkis H. KULP